

“Σαράντα χρόνια ευδαιμονίας (έστω κατά φαντασίαν) και κατανάλωσης (έστω με δανεικά), δύο γενιές πρωτοκοσμικών ουσιαστικά, ήταν αρκετά για να φτιαχτούν αδιάτρητοι εσωτερικοί θώρακες. Να φτιαχτεί η απόλυτη ηθική ακαμψία, νεκρική στ’ αλήθεια, που επιτρέπει στον “κόσμο” (σίγουρα στον “πρώτο”) να μην σοκάρεται με τίποτα. Να μην λοξοδρομεί με τίποτα. Να μην χαλαρίζει πάθος, να μην χλωσοκάει με τίποτα που δεν βρίσκεται στον ελάχιστο κύκλο των συμφερόντων του.” s.

ΕΛΒΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

sarajevo/ασταμάτητη μηχανή

Η απόλαυση της λαϊκής συναίνεσης.

Οι ελβετοί το έκαναν: ψήφισαν με ένα ποσοστό 65,5% (επί των συμμετεχόντων) υπέρ της

“αύξης της επιτήρησής” τους απ’ τις μυστικές υπηρεσίες. Υπέρ, δηλαδή, της παρακολούθησης τηλεφώνων και υπολογιστών· υπέρ της χρήσης κρυμμένων καμερών· υπέρ του δίκαιου της κρατικής ασφάλειας.

συνέχεια στη σελίδα 4

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ ΣΑΜΟΣ

Γιατί Φοράς Κλουβί;

Παρακολουθώντας την αιχμαλωσία μεταναστών στα νησιά βλέπουμε πολλά κοινά, σε σημείο που αν γνωρίζεις τι περίπου γίνεται σε ένα από τα 5 νησιά που διαθέτουν hot spot,

ξέρεις και για τα υπόλοιπα. Έτσι κι αλλιώς κεντρική είναι η πολιτική όσον αφορά τη διαχείριση των μεταναστών και οι διακηρυγμένες προθέσεις του κράτους ότι θα συνεχιστεί η αιχμαλωσία τους στα νησιά κάτι παραπάνω από δεδομένες. Ενώ οι φιλόξενοι και ανθρωπιστές νησιώτες -όπως θα δούμε παρακάτω- είναι άλλος ένας βολικός για κάποιους ελληνικούς μύθος. *συνέχεια στη σελίδα 3*

ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

ΤΗΣ 9ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ MELVIN RAY ΑΠΟ ΤΟ FREE ALABAMA MOVEMENT ΚΑΙ ΤΟΝ COLE DORSEY ΑΠΟ IWW ΚΑΙ OAKLAND IWOOC

Πραγματοποιήθηκε και δημοσιεύτηκε πριν από την έναρξη της απεργίας στις φυλακές των ΗΠΑ, στην Solidaridad Obrera. Η Solidaridad Obrera είναι έκδοση της αναρχοσυνδικαλιστικής CNT (Confederacion Nacional del Trabajo) στην Ισπανία.. *(μετάφραση: ΠΡΟΛΕΤ/)*
σελίδες 7-8

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ σελ.2

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΦΥΛΑΚΗ
ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΡΚΙΝΓΚ
ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΠΕΔΙΟ ΒΟΛΗΣ ΕΞΟΥΣΙΩΝ
sarajevo/ασταμάτητη μηχανή
σελίδα 5

Η ΑΝΤΙΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΕΠΙ ΣΥΡΙΖΑ σελ5

ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ

sarajevo/ασταμάτητη μηχανή

Ήρθε, λοιπόν, η στιγμή που ένας αμερικάνος πεζοναύτης, των "ειδικών δυνάμεων", που αποστρατεύτηκε το 2010, ρίχνει λίγο φως στο τι κάνουν στη συρία τόσο το αμερικανικό πεντάγωνο όσο και οι μυστικές υπηρεσίες.
συνέχεια στη σελίδα 4

DELIVEROO: ΠΛΗΡΩΜΗ ΜΕ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ

Η εταιρεία είναι μια απ’ αυτές τις “έξυπνες ιδέες” που πιάνουν. Η deliveroo “πουλάει” σερβίρισμα μεγάλων αποστάσεων (delivery) σαν εργολάβος διάφορων γνωστών αλυσίδων φαγητού ή/και εστιατορίων (που δεν έχουν δικούς τους ντελιβεράδες), στην αγγλία (προς το παρόν): έχει έδρα στο Λονδίνο.
συνέχεια στη σελίδα 6

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

Case closed! που λένε και στις ταινίες. Μιλάμε για την περιφέρημη “υπόθεση του ξυλοδαρμού του διοικητή της τροχαίας αττικής”. Αφού στήθηκε και παρουσιάστηκε για να γίνει υπόθεση κεντρικής πολιτικής σκηνής, αφού χρησίμευσε για να ανάψει η κουβέντα περί κέντρου αθήνας και εξαρχείων, και κόντρα σε κάθε διατυπωμένη μηντιακή ή πολιτική εκτίμηση, η υπόθεση παίρνει το δρόμο της ήρεμης (και χωρίς πολλά πολλά παρατατζούμι) λήξης. Χωρίς συλλήψεις, χωρίς εντάλματα, χωρίς να μας πουν τελικά τι ακριβώς έγινε (και αν έγινε). Απλά μέσω των γνωστών δημοσιογραφικών διαύλων μάθαμε πως τέλος καλό όλα καλά... Έ, έτσι δεν τελειώνουν πάντα τα παραμύθια; Στο τέλος ζήσαν αυτοί καλά και οι μηχανισμοί καλύτερα...: “(3.10.2016) Μεγαλείο ψυχής από τον διοικητή της Τροχαίας Αθηνών. Σε συνομιλία του με τα *ragarolitika.gr*, το απόγευμα της Δευτέρας, ο Γιώργος Διαμαντόπουλος θεώρησε το επεισόδιο λήξαν και σε εντελώς ανθρώπινο επίπεδο ανέφερε: «Πρόκειται για έναν νέο άνθρωπο. Οφείλουμε να του δώσουμε μια δεύτερη ευκαιρία. Το γεγονός ήταν τυχαίο. Όλα πήγαν κατ’ ευχήν. Δεν μπορούμε και δεν πρέπει να είμαστε εκδικητικοί». Ποιά η μετάφραση; Η αρμόδια δικαστίνα δεν έκρινε αρκετά τα στοιχεία (τα ποια; το κουστούμι του υπόπτου δεν είχε καλές ραφές) και δεν έβγαλε ένταλμα σύλληψης αλλά το παρέπεμψε (μάλλον) σε

τακτική δικάσιμο. Οπότε σκέφτηκε και ο διοικητής πως είναι καλύτερα να το λήξει “μεγαλόψυχα” γιατί αν πάει στη δίκη εκεί θα φανούν τα τεράστια κενά της αστυνομικής αφήγησης αλλά και η μόνη μαρτυρία αυτόπτη μάρτυρα που έχει φιλοθαφτεί (για περισσότερα δείτε προηγούμενα φύλλα). Η δουλειά πάντως έγινε... Και ας έμεινε στη μέση λόγω της στραβής με τον αυτόπτη μάρτυρα... Μέχρι την επόμενη φορά...

Εργάτης δολοφονημένος στην Ιταλία. Ο Abdelsalam Eldanf από την Αίγυπτο, ετών 53 και πατέρας 5 παιδιών δεν ήταν από τους 37 εργάτες που διεκδικούσαν επαναπρόσληψη. Είχε σταθερό συμβόλαιο με την εταιρία και περίμενε την ιταλική ιθαγένεια. Ο λόγος που βρισκόταν στην απεργία ήταν η συμπαράστασή του στους απολυμένους συνάδελφους του. Ο οδηγός-απεργοσπάστης του φορτηγού στην αρχή δίστασε να περάσει τον κλοιό των απεργών για να συνεχίσει τη δουλειά του, όμως η πιεστική εντολή του υπεύθυνου του έσβησε κάθε δισταγμό με αποτέλεσμα να περάσει ανάμεσά τους με μεγάλη ταχύτητα. Η αστυνομία προφανώς δεν έκανε τίποτα και κανείς δεν έχει τιμωρηθεί, μιας και η δολοφονία μεταφράστηκε σε “τροχαίο”.

Από Αγρίνιο μεριά διαβάζουμε... “Την Παρασκευή 31/9/2016 στις 9.30 αυτοκίνητο της ασφάλειας Αγρινίου στο οποίο επέβαιναν τέσσερις μπάτσοι, ασφαλίτες και Ο.Π.Κ.Ε., ακινητοποίησαν δύο συντρόφους στην περιοχή της Αγίας Τριάδας. Προκαλώντας με ειρωνικά σχόλια αλλά και απειλές ζητούν από τους συντρόφους να τους υποβάλουν σε εξακρίβωση στοιχείων και σωματικό έλεγχο. Οι σύντροφοι αρνούνται κάθε έλεγχο και δηλώνουν ότι δεν τους αναγνωρίζουν σα θεσμό ή εξουσία. Χρησιμοποιώντας βία, γροθιές και κλωτσιές, τους περνούν χειροπέδες και τους βάζουν στο ασφαλίτικο. Κατά τη διάρκεια της προσαγωγής συνεχίζονται οι απειλές τόσο επί του προσωπικού όσο και προς όλο το αναρχικό, αντιεξουσιαστικό και

αντιφασιστικό κίνημα του Αγρινίου. Στο αστυνομικό τμήμα που προσάγονται ξυλοκοποούνται. Συγκεκριμένα ο ένας από τους δύο συντρόφους δένεται πισθάγκωνα και δέχεται χτυπήματα από τους μπάτσους στο κεφάλι και όλο το σώμα του για πέντε συνεχόμενες ώρες. Αφού εξάντλησαν τη δύναμη τους σε ένα άτομο δεμένο με χειροπέδες στη συνέχεια προσφέρθηκαν να το πάνε και στο νοσοκομείο θέλοντας έτσι να μετατρέψουν τα βασανισμό σε συμπλοκή με τους μπάτσους.” Για το ζήτημα έγινε πορεία στην πόλη το σάββατο 8/10 από τη συνέλευση ενάντια στην κρατική καταστολή.

Οι δολοφονημένοι από όπλα αστυνομικών στις ΗΠΑ έχουν φτάσει τουλάχιστον τους 824. Από τα τελευταία θύματα της αστυνομικής βαρβαρότητας ήταν ο Alfred Olango 38 χρονών, πρόσφυγας από την Ουγκάντα που έφτασε στις ΗΠΑ το 1991. Δολοφονήθηκε εν ψυχρώ από αστυνομικούς στην περιοχή El Cajon της California ενώ είχε τα χέρια του ψηλά. Οι μπάτσοι υποστήριξαν πως είχε κάτι στο χέρι του... Τελικά όπως ανακοινώθηκε από τους ίδιους ο Olango κρατούσε ένα ηλεκτρονικό τσιγάρο! Τις επόμενες μέρες εκατοντάδες διαδηλωτές κατέλαβαν τους δρόμους μπλοκάροντας δρόμους, φωνάζοντας το αυτονόητο: Black Lives Matters!

Το απόγευμα-βράδυ της Δευτέρας 26 Σεπτεμβρη γύρω στα 50 άτομα έκαναν παρέμβαση έξω από το κέντρο κράτησης του Ελληνικού σε αλληλεγγύη με τις 56 κρατούμενες μετανάστριες που βρίσκονται και πάλι σε αγώνα για την αξιοπρέπεια και την ελευθερία τους. Η παρέμβαση οργανώθηκε από τη συλλογικότητα “Αλληλέγγυες-οι κρατουμένων στα νότια”.

editorial

Η προλήτ είναι μια προσπάθεια να γραφτούν απόψεις για τα κοινωνικά ζητήματα μέσα από ένα προλεταριακό, αντιεξουσιαστικό και αναρχοαυτόνομο πρίσμα.

Για κάποιο αριθμό φύλλων θα είναι σε πειραματική περίοδο. Όταν ολοκληρωθεί αυτή η περίοδος θα πούμε περισσότερα.

**στην εφημερίδα θα φιλοξενοούνται κείμενα από άλλα αντιεξουσιαστικά έντυπα και σάιτς. Κείμενα ποικίλης θεματολογίας που θεωρούμε αξιόλογα και πως συνεισφέρουν στους σκοπούς της εφημερίδας.*

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΣΤΑ ΝΗΣΙΑ ΣΑΜΟΣ

από **Γιατί Φοράς Κλουβί;**

Ψάχνοντας λίγο τι γίνεται στη σάμο αυτό που είδαμε είναι ότι η κράτηση των μεταναστών δεν είναι κάτι καινούριο. Από το 2007 λειτουργούσε “κέντρο διοικητικής κράτησης αλλοδαπών” με τις γνωστές άθλιες συνθήκες. Πριν τη δημιουργία του κέντρου κράτησης οι συλληφθέντες μετανάστες που έκαναν το έγκλημα να μπουν στην ελλαδάρα χωρίς να έχουν χαρτιά, στοιβάζονταν στα αστυνομικά τμήματα (συνήθως μέχρι την απέλασή τους). Στα πιο πρόσφατα τώρα, το hot spot στην περιοχή βαθύ της σάμου που βρίσκεται σχετικά κοντά στο κέντρο της πόλης, άρχισε να λειτουργεί το φλεβάρη του 2016 και, απ’ ό,τι καταλάβαμε, αποτελεί προέκταση του πρότερου κέντρου κράτησης. Μετά τη συμφωνία εε-τουρκίας μετατρέπεται και αυτό σε κλειστό κέντρο κράτησης.

Οι αντιδράσεις της τοπικής κοινωνίας και εξουσίας πάνω κάτω οι ίδιες με παντού. Αφού δε μπορούν να το αποφύγουν διαπραγματεύονται με την κεντρική εξουσία για όσο το δυνατόν καλύτερους όρους. Δυο τρία χαρακτηριστικά σκηνικά μόνο. Έπαιξε κι εδώ η γνωστή γκρίνια για τις τοπικές εταιρείες catering που δεν πήραν τη σίτιση (την πήρε μια αθηναϊκή εταιρεία). Έκαναν και επερώτηση στη βουλή τον απρίλη 3 συριζαίοι βουλευτές αναφέροντας “*με την αίσθηση ότι το φαινόμενο της μη επιλογής τοπικού προμηθευτή είναι εκτεταμένο...και με δεδομένη τη δέσμευση στελεχών της κυβέρνησης κατά τις συναντήσεις τους με τους τοπικούς φορείς και τους βουλευτές των ως άνω νησιών για ανταποδοτική στήριξη της τοπικής οικονομίας, ερωτούμε πώς σκοπεύετε να αναπροσαρμόσετε τα κριτήρια επιλογής για την τροφοδοσία των ΚΕΠΥ...ώστε να περιλαμβάνονται στους διαγωνισμούς και να επιλέγονται οι τοπικοί προμηθευτές*”. Ενώ εκπρόσωπος του τεχνικού επιμελητηρίου γκρινιάζει ότι ούτε μία τοπική εταιρεία κατασκευών δεν προσκλήθηκε στη δημοπράτηση. Σχόλια δικά σας. Επίσης βρήκαμε ένα άρθρο του ιούνη που συγκρίνει την τοπική κοινωνία της κω με αυτή της σάμου όσον αφορά την αντιμετώπιση των μεταναστών και πάνω κάτω λέει ότι στην κω αντιτάχθηκαν γενναία (sic) και στείλαν το hot spot 18 χλμ. έξω από την πόλη και παράλληλα ξεκίνησαν να παρουσιάζουν μια εικόνα του νησιού που δεν τρομάζει τους τουρίστες, ενώ στη σάμο αναφέρει

ειρωνικά ότι “*με τις ανταποκρίσεις των Σαμιακών πρακτορείων ...Reuters περί (ανύπαρκτων) βιασμών, κλοπών και τρομοκρατίας της πόλης*” κατάφεραν απλά να τρομάξουν τους τουρίστες. Πολλές φορές τα ρατσιστικά ψέματα μπορεί και να έχουν αρνητικές συνέπειες για τις τοπικές οικονομίες! Κάτι που συνδέεται και με την τωρινή διαμάχη διαφόρων αντιμεταναστών (με αφορμή τις κυβερνητικές εξαγγελίες και για δεύτερο hot spot). Λέμε αντιμεταναστών, γιατί και οι δυο μεριές (και η “ήπια” και η “σκληρή”) παίρνουν ως δεδομένο το ότι οι μετανάστες αποτελούν το πρόβλημα του νησιού, είναι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος που απλά τα σπάνε στη διαχείριση. Κάπως έτσι ο αντιμεταναστής δήμαρχος (της “ήπιας” γραμμής) απαντώντας σε ένα καθαρόαιμο φασιστοειδές που τον κατηγορεί ότι πουλάει την πατρίδα κλπ. κλπ. αναφέρει μεταξύ άλλων ότι “*η Δημοτική Αρχή δηλώνει, προς κάθε κατεύθυνση, ότι δεν πρόκειται να ανεχθεί ή να συμπράξει σε πράξεις, ατομικές ή συλλογικές, που θα έδιναν την αφορμή χαρακτηρισμού της τοπικής κοινωνίας ως ρατσιστικής ή ξενοφοβικής. Είναι ο πλέον σίγουρος τρόπος διάλυσης της τουριστικής βιομηχανίας στο νησί*.” Με άλλα λόγια του λέει, ο ρατσισμός βλάπτει τον τουρισμό ηλίθιε.

Και πάμε στο πιο σημαντικό κομμάτι που είναι οι αγώνες για επιβίωση των ιδίων των μεταναστών. Στις 7 απρίλη οι μετανάστες απαιτούν να τους αφήσουν να βγουν από το hot spot, έδιωξαν την εταιρεία catering, έσκασε λιμενικό, frontex και πιο διακριτικά στρατός προσπαθώντας να τους μεταπέισουν να μείνουν μέσα. Τελικά οι μετανάστες βγήκαν μαζικά και διαδήλωσαν ζητώντας να τους αφήσουν να φύγουν από το νησί. Αφορμή γι’ αυτό ήταν όπως λένε οι ρουφιανογράφοι “*λανθασμένη πληροφορία που είχαν πως θα ερχόταν πλοίο στο νησί για να τους επαναπροωθήσει στην Τουρκία*” (για το πόσο “φήμες” και “λανθασμένες πληροφορίες” είναι αυτά, διάβασε και το κείμενο “*η μόρια καίγεται*”, προλέτ, τεύχος 6). Επίσης άλλο ένα βασικό και μόνιμο χαρακτηριστικό μετά από τέτοιες εξεγέρσεις είναι οι επισπευσμένες απελάσεις. Αντιγράφουμε: “*Λόγω πάντως των χθεσινών γεγονότων υπήρξε επίσπευση των διαδικασιών και έτσι 29 άτομα (Ινδοί, Ιρακινοί κ.α.) μετά από εξέταση των εγγράφων τους, αποφασίστηκε να απελαθούν από το νησί αφού ήταν παράνομοι. Έτσι ήρθε...από την Κω το πλοίο "TERA JET" και κάτω από άκρα μυστικότητα...έγινε κοινή επιχείρηση του Λιμενικού και της*

Αστυνομίας και με λεωφορεία έγινε η μεταγωγή των 29 μεταναστών.” (www.iefimerida.gr, 08-04-16, τονισμοί δικοί μας). Λίγες μέρες νωρίτερα στις 22 μάρτη, οι μετανάστες απέκλεισαν την είσοδο του hot spot ζητώντας την απελευθέρωσή τους και τη μετακίνηση τους στο εσωτερικό της χώρας. Την Τρίτη 5 μή μετανάστες άναψαν φωτιές και διαμαρτύρονταν με αφορμή την ποιότητα του φαγητού*. Επίσης στις 2 ιούνη ξέσπασαν για άλλη μια φορά “*επεισόδια*” που μπήκαν κάτω από το γνωστό γενικό και εν πολλοίς παραπληροφορητικό τίτλο “*οι μετανάστες τσακώνονται μεταξύ τους*”**. Κλείνουμε με τα λόγια ενός φυλακισμένου μετανάστη στο hot spot: “*ρισκάρουμε τις ζωές μας...περάσαμε τόσα σύνορα, περάσαμε δάση, περάσαμε το Αιγαίο, δεν θέλουμε να πάμε πίσω...*”

*Πολλά από αυτά τα μαθαίνουμε από ελάχιστες αναφορές που παραπλεύρως μπαίνουν σε ρεπορτάζ που επικεντρώνουν στο πόσο κακοί-κίνδυνος και παράλογοι-αχάριστοι είναι οι μετανάστες. Π.χ. γι’ αυτή την κινητοποίηση το ρεπορτάζ είχε κεντρικό τίτλο “*Σάμος: Ιρακινός πήγε να μαχαιρώσει αστυνομικό γιατί δεν του άρεσε το φαγητό*”. Συμπεράσματα και πάλι δικά σας.

**Δεν ξέρουμε για σας αλλά εμείς έχουμε κάθε λόγο να αμφισβητούμε τις κυρίαρχες αφηγήσεις. Που είτε δημιουργούν-εφευρίσκουν γεγονότα, είτε διογκώνουν άλλα κι έτσι ένας τσακωμός μιας παρέας μεταναστών μπορεί να παρουσιαστεί ως γενικευμένη σύρραξη εκατοντάδων, είτε αποκρύβουν-υποβαθμίζουν τις αιτίες τέτοιων τσακωμών όταν αυτοί υπάρχουν πράγματι.

ΥΓ: Οι κάτοικοι της χίου έκαναν “*ακομμάτιστη μεγαλειώδη συγκέντρωση*” την τετάρτη 28-09 ζητώντας να φύγουν οι μετανάστες από το νησί και καλύτερη φύλαξη συνόρων, μίλησαν για την ανασφάλεια που βιώνουν” κοκ. Αυτή τη φορά απόπειρα πεσίματος στους μετανάστες δεν υπήρχε. Μάλλον δε χρειάζοταν τώρα. Αυτές οι τακτικές κάνουν τη δουλειά τους όταν έπρεπε, τώρα είναι ώρα για “*ειρηνικές διαδηλώσεις*”, και μετά βλέπουμε... Ο μουζάλας μάλλον τους “*εισάκουσε*” και στις 30/09 μίλησε για αποσυμφόρνηση των νησιών, σιγά σιγά ώστε να μην προκληθούν εξεγέρσεις. Κι αφού ρητορικώς ρώτησε αν “*η λύση είναι να φύγουν από τα νησιά και να πέσει η συμφωνία*”; συνέχισε λέγοντας ότι “*Μπορούμε να πάρουμε αυτούς που κρίνονται ότι απαγορεύεται να επιστραφούν στην Τουρκία...θα μεταφέρουμε και τα ασυνόδευτα ανήλικα*”. Και μάθαμε και μεις ότι τόσο καιρό κρατούνται αιχμάλωτοι μετανάστες που **δεν** προβλέπονται στη συμφωνία εε-τουρκίας, άρα θα μπορούσαν εδώ και καιρό να αφεθούν να φύγουν. Επίσης προανήγγειλε και άλλες απελάσεις λέγοντας πως “*αν τα καταφέρουμε θα έχουμε το Νοέμβριο επιστροφή 250 άτομα κάθε εβδομάδα*”. Καθόλου άσχημα για το αντιμεταναστευτικό στρατόπεδο, σε κάθε του πτυχία.

(συνέχεια από εξώφυλλο)

Η απόλαυση της λαϊκής συναίνεσης.

Η σχετική νομοθεσία έχει περάσει απ' το 2015. Όμως σοσιαλδημοκράτες και πράσινοι (αντίθετοι στην "έκτακτη ανάγκη") συγκέντρωσαν τις απαραίτητες υπογραφές για να γίνει αυτό το δημοψήφισμα. Το οποίο κέρδισε το δόγμα "δεν έχουμε τίποτα να κρύψουμε".

Έχει γίνει κάποια "τρομοκρατική" ή "μισο-τρομοκρατική" ή "ψευδο-τρομοκρατική" ενέργεια σε ελβετικό έδαφος τα τελευταία χρόνια; Όχι!...

Τότε;

Ο φόβος σα σπορ. Οι ελβετοί ψηφοφόροι θα μπορούσαν να έχουν παραπάνω από έναν λόγο να απορρίψουν την αστυνόμευση της ιδιωτικής ζωής (πάντα μετά από εισαγγελικό ένταλμα... ο.κ....). Το 1989 αποκαλύφθηκε ότι οι ελβετικές μυστικές υπηρεσίες παρακολουθούν κρυφά (και εκτός νόμου) σχεδόν ένα εκατομμύριο υπηκόους. Αν τότε έκαναν αυτό "παράνομα" τι θα

κάνουν τώρα που έχουν το νομοθετικό αλλά, κυρίως, το κοινωνικό ο.κ.;

Ένα απ' τα βασικά επιχειρήματα των υποστηρικτών της έκτακτης νομοθεσίας ήταν ότι "πρέπει να πλησιάσουμε τα άλλα κράτη"... *Να φύγουμε απ' το υπόγειο και να ανέβουμε στο ισόγειο των διεθνών στάνταρς* (της εσωτερικής "αντιτρομοκρατικής" επιτήρησης) είπε ο ελβετός υπ.αμ. Guy Parmelin... γιατί έχει και η ελβετία "υπουργείο άμυνας".

Η ελβετική περίπτωση πετάει στα σκουπίδια τις εύκολες και βολικές θεωρίες περί άμεσης γραμμικής συσχέτισης ανάμεσα σε περιστατικά "τρομοκρατίας" (ή "εγκλήματος βαρέος τύπου") και την αποδοχή των έκτακτων νομοθεσιών. Μπορεί, τελικά, οι πρωτοκοσμικοί να "νοιώθουν ανασφάλεια" (και να εξουσιοδοτούν στα τυφλά το στρατοαστυνομικό σύμπλεγμά τους να τους προστατεύει) απλά και μόνο για να μοιάζουν σε άλλους (πολιτιστικά όμοιους τους) "ανασφαλείς".

Τα κόμπλεξ φαίνεται ότι είναι μεταδοτικά!

Η ιδιωτικότητα είναι ντεμοντέ.

Το ότι χρειάστηκε πολύς κόπος (και πολύ αίμα) για να κρατηθούν τα κρατικά όργανα έξω απ' τους προσωπικούς χώρους και χρόνους· το ότι η κατάκτηση της ιδιωτικότητας απέναντι στις εξουσίες δεν ήταν δώρο, αυτά και άλλα ανήκουν πια στην ιστορία των πρωτοκοσμικών κοινωνιών. Προφανώς δεν είναι η επιλογή των ελβετών ψηφοφόρων που άλλαξε τα δεδομένα. Η εθελοντική έκθεση (και υπερέκθεση) στα λεγόμενα "κοινωνικά δίκτυα", η εθελοντική αλληλοεπιτήρηση, η ουσιαστική αδιαφορία για την μπανιστηριτζιδική δράση όχι μόνο των μηχανισμών δημόσιας τάξης αλλά και των επιχειρήσεων, αυτά είναι πια δεδομένα. Ίσως κάποτε στο μέλλον, οι ultra αναπτυγμένες τεχνολογικά κοινωνίες αρχίσουν να νοσταλγούν τις εποχές που η ιδιωτικότητα ήταν κατοχυρωμένη και (υποχρεωτικά) σεβαστή. Θα είναι δύσκολο (αν όχι αδύνατο) πια να την ανακτήσουν. *Εκτός αν αρχίσουν οι τότε "ρομαντικοί" να ανακαλύπτουν τις κατακόμβες...*

Δευτέρα 26 Σεπτέμβρη 2016

<http://www.sarajevomag.gr/>

(συνέχεια από εξώφυλλο)

Ένας αμερικάνος στη συρία 1.

Από πρώτη ματιά, ίσως, τίποτα καινούργιο: εκπαιδεύουν και εξοπλίζουν αντι-Άσαντ αντάρτες, στο τουρκικό έδαφος. Ποιους, όμως, ακριβώς; Εκεί ο Jack Murphy, παίρνοντας συνεντεύξεις από αμερικάνους πεζοναύτες που εμπλέκονται άμεσα στο συριακό πεδίο μάχης, είναι κατηγορηματικός: *πρακτικά οποιουσδήποτε*. Γιατί; Επειδή, για πρακτικούς στρατιωτικούς λόγους μάλλον παρά για ιδεολογικούς, οι "μετριοπαθείς" ένοπλοι του "ελεύθερου συριακού στρατού" (f.s.a.) και οι "σκληροπυρηνικοί" της al-Nusra, είναι ένα και το αυτό!

Τι έχει συμβεί, λοιπόν, σύμφωνα με τα λεγόμενα του Murphy; Στη συρία "τρέχουν" δύο διαφορετικά αμερικανικά "προγράμματα". Ένα του πενταγώνου, που (υποτίθεται ότι) εξοπλίζει και εκπαιδεύει αντι-isis ένοπλους (όχι, πάντως, τον συριακό στρατό!) και ένα της cia που εξοπλίζει και εκπαιδεύει αντι-Άσαντ ένοπλους. Αλλά το ποιος είναι τι; Αυτό τείνει να προκύπτει από στρίψιμο νομίσματος.

Κατά τον Murphy ήδη απ' το 2013 οι περισσότεροι διοικητές του f.s.a. πέρασαν στην al-Nusra (υποθέτουμε για λόγους οικονομικούς, εφόσον η οργάνωση χρηματοδοτείται απ' το Ριάντ και όχι

μόνο...) Αλλά έχουν κρατήσει τα διακριτικά των στολών τους και τα χρησιμοποιούν κατά βούληση, ειδικά στις παρτίδες τους με τους αμερικάνους. Οι οποίοι (πάντα κατά τον Murphy) σαν εργαλείο διάκρισης του ποιος είναι ποιος έχουν κάποιες παλιές "βάσεις δεδομένων". Στην πράξη, πάντως, δεν μπορούν καν να ελέγξουν αν τα ονόματα με τα οποία τους συστήνονται διάφοροι είναι τα πραγματικά.

Ένας αμερικάνος στη συρία 2.

Το συμπέρασμα του πρώην πεζοναύτη είναι ενδιαφέρον: *αν και όταν ηττηθεί ο isis τότε θα ξεκινήσει ο πραγματικός πόλεμος λέει. Αυτοί που υποστηρίζονται απ' την cia θα εμφανιστούν ανοικτά σαν al-Nusra· αυτοί που έχουν εκπαιδευτεί απ' τον αμερικανικό στρατό θα περάσουν με την μεριά του Άσαντ. Τότε οι "μπροστινοί" της cia θα αρχίσουν να αλληλοσκοτώνονται με τους "μπροστινούς" του πενταγώνου... Και δεν θα είναι "φιλικό"!*

Οπωσδήποτε αυτό δεν θα ενοχλούσε κανέναν στις ηπα! Στην πράξη, μάλιστα, σύμφωνα με το άρθρο του Murphy, αυτό έχει γίνει τουλάχιστον μια φορά, τον Δεκέμβρη του 2014, όταν οι εξοπλισμένοι απ' την cia με αντιαρματικούς πυραύλους

αντάρτες της al-Nusra επιτέθηκαν σε άλλους εκπαιδευμένους απ' την cia αντάρτες, το "συριακό επαναστατικό μέτωπο", και κατέλαβαν διάφορες θέσεις τους στο Idlib.

Αν πάρουμε αυτή την παρουσίαση σαν σωστή, τότε γίνεται πιο συγκεκριμένο πρακτικά αυτό το είδος αποσταθεροποιητικού, "χαστικού" πολέμου, που εξυπηρετεί, κατ' αρχήν, τα αμερικανικά συμφέροντα στην περιοχή. Φαίνεται όμως ότι τις "λεπτομέρειες" του τις αξιοποιούν και άλλοι. Η Μόσχα, για παράδειγμα. Που έχει βρει ασφαλές καταφύγιο πίσω απ' την (εύλογη κατ' αρχήν) απαίτηση να διαχωρίσει η Ουάσιγκτον τους "μετριοπαθείς" απ' τους "ριζοσπάστες" αντάρτες, έτσι ώστε η ρωσική αεροπορία να κτυπάει μόνο τους δεύτερους και όχι τους πρώτους.

Ξέρει το καθεστώς Πούτιν ότι αυτό είναι αδύνατο πια. Εδώ και χρόνια. Και είναι βολικό. Την ίδια στιγμή, φυσικά, έχει σταματήσει εντελώς να κατηγορεί την Άγκυρα ότι συνεργάζεται, βοηθάει, εξοπλίζει "τρομοκράτες"· παρότι το τουρκικό καθεστώς εμφανίζει μόνιμα τον f.s.a. (που είναι και al-Nusra...) σαν πρωταγωνιστή στην "ασπίδα του Ευφράτη".

Γιατί όχι; Η "αντιτρομοκρατία" είναι σημαία ευκαιρίας...

Παρασκευή 30 Σεπτέμβρη 2016

...ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ Γ.

ΜΟΥΖΑΛΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΣΤΙΣ 30/9

"Πολιτικά εμείς τους λέμε άτυπους μετανάστες, νομικά παραμένουν παράνομοι μετανάστες"

"Ενώ είχαμε στην αρχή 80% προσφυγικό τώρα είναι 70-75% μεταναστευτικό. Αυτό δοκιμάζει τους νησιώτες και τους νοικοκυραίους πρόσφυγες και μετανάστες".

"Θα πάμε σε αποσυμφόρηση με αύξηση της αστυνόμευσης για να αντιμετωπιστούν κακοποιά στοιχεία"

"Προτείνουμε και προσπαθούμε την αποσυμφόρηση των νησιών παίρνοντας αυτούς που κρίνονται ότι απαγορεύεται να επιστραφούν στην Τουρκία."

"Διαλύσαμε την ειδομένη μέσα σε δύο μήνες. Στη Γαλλία το καλαί δε διαλύεται. Η πάτρα και η ηγουμενίτσα δε διαλύθηκαν ποτέ."

"Ο Πειραιάς, διαλύθηκε και είναι μια χαρά το λιμάνι."

"Αν τους πάρουμε από τα νησιά πέφτει η συμφωνία Ευρώπης Τουρκίας"

"Ποιο πληθυσμό μπορούμε να πάρουμε από τα νησιά; Μπορούμε να πάρουμε αυτούς οι οποίοι κρίνονται ότι απαγορεύεται να επιστραφούν στην τουρκία. Έχουμε ξεκινήσει εδώ και 20 μέρες και σιγά σιγά τους μαζεύουμε προς τα κάτω. Η μετακίνηση δε μπορεί να γίνει μαζικά και βίαια γιατί μπορεί να προκαλέσει εξγέρσεις και μπορεί να αποτελέσει pull factor για να έρθουν άλλοι από την τουρκία. Η μετακίνηση θα γίνει διακριτικά"

"Μπορούμε να μεταφέρουμε και τα ασυνόδευτα ανήλικα. Ούτε σε 6 μήνες δε θα λύσουμε το ζήτημα των ανηλίκων"

"Προσπαθούμε να διευρυνθεί η συμφωνία ώστε να μπορεί υπό κράτηση, σε κλειστά κέντρα, ένας αριθμός μεταναστών να μεταφερθεί στην ενδοχώρα"

"αν έρθουν οι της υπηρεσίας ασύλου (EASO) θα έχουμε τη δυνατότητα μέσα

στον οκτώβρη να αρχίσουμε πάλι επιστροφές 150 την εβδομάδα. Το νοέμβριο θα έχουμε τη δυνατότητα να μεταφέρουμε 250 προς την τουρκία"

Αυτά ήταν κάποια από τα λόγια της κυβέρνησης. Ας ριζούμε και μια ματιά στις πράξεις...:

Στις 26 Σεπτεμβρίου έγινε απέλαση 70 μεταναστών στην τουρκία για να ακολουθήσουν άλλοι 55 στις 5 οκτώβρη.

Από αρχές του έτους έχουν επιστραφεί στη Τουρκία:

Με βάση το διμερές Πρωτόκολλο Επανεισδοχής Ελλάδας - Τουρκίας, 1.055 υπήκοοι τρίτων χωρών,

Με βάση τη Συμφωνία Επανεισδοχής E.E. - Τουρκίας, 45 υπήκοοι Τουρκίας και

Με βάση την Κοινή Δήλωση E.E.- Τουρκίας, 509 υπήκοοι τρίτων χωρών.

Από τις 20 Μαρτίου 2016, έχουν επιστραφεί στις χώρες τους, μέσω του Διεθνούς Οργανισμού

Μετανάστευσης, 161 μετανάστες.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΦΥΛΑΚΗ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΡΚΙΝΓΚ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΠΕΔΙΟ ΒΟΛΗΣ ΕΞΟΥΣΙΩΝ

Το σχολείο φυλακή. Το παραδοσιακό εκπαιδευτικό σύστημα, ηλικίας τουλάχιστον ενός αιώνα στη μαζική του εφαρμογή (μέσω, ειδικά, της υποχρεωτικής εκπαίδευσης) έπαιρνε τα πιστιρίκια απ' τις αυλές, τα χωράφια και τις αλάνες και τα ανάγκαζε δια της βίας να κάθονται ακίνητα με τις ώρες στα θρανία. Αυτή η ψυχοσωματική βία "νομιμοποιούνταν" απ' το δόγμα ότι η μάθηση είναι υπόθεση που αφορά το κεφάλι και τα χέρια· όλο το υπόλοιπο σώμα δεν είναι απλά περιττό αλλά ενοχλητικό.

Κανένα πιστιρίκι στα μέρη μας (όπως και αλλού) ως τα τελευταία (ας πούμε) 10 - 15 χρόνια δεν γλίστρωσε αυτό το μαρτύριο. Κανένα δεν το αγάπησε. Όλες οι μικρές ανταρσίες των παιδικών και νεανικών σωμάτων

εκδηλώνονταν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, ακόμα κι όταν υπήρχε αυστηρή τιμωρία. Η κατά βάση χριστιανικής

προέλευσης ακύρωση / απαγόρευση των σωμάτων, η εξορία απ' τους απ' το "μαθαίνω", ήταν βασανιστήριο, τόσο για τους "καλούς" όσο και για τους "κακούς" μαθητές. Απλά οι τελευταίοι κατακτούσαν το δύσκολο δικαίωμα να εκδηλώνουν την αποστροφή τους.

Το σχολείο πάρκινγκ.

Εννοείται ότι η σωματική πειθάρχηση βγήκε έξω και μακριά απ' το σχολείο όσο άλλαζαν τόσο τα ήθη και η χωροταξία της (οικογενειακής) κατοίκησης, όσο και οι μέθοδοι "κατ' οίκον" παιδικής διασκέδασης, παιχνιδιού, κλπ. Κάποια στιγμή η κατάσταση αναποδογύρισε. Το "καθιστό" και η περιορισμένη κίνηση / ακινησία έγιναν νόρμα για τα παιδιά· η παχυσαρκία τους

μείζον πρόβλημα· και το γονικό καθήκον μετατράπηκε σε κυνήγι διαχωρισμένων "δραστηριοτήτων κίνησης": σπορ, χορός, κλπ.

Το σχολείο πεδίο βολής εξουσιών.

Με δεδομένο, πια, ότι ο σωματικός περιορισμός είναι ο κανόνας της καθημερινής ζωής των παιδιών (όπως και των ενηλίκων)· με δεδομένο ότι η "διασκέδαση" και το "παιχνίδι" τους γίνεται όλο και περισσότερο ηλεκτρονικά (δηλαδή ασώματα), αν υπήρχαν "μεγάλοι" που νοιάζονται στ' αλήθεια γι' αυτές τις ηλικίες, το τελευταίο που θα έκαναν θα ήταν να εξακολουθούν να τις κρατούν, στο σχολείο, καθισμένες και νωθρές.

Αν (a big if!) υπήρχε στοιχειωδώς ειλικρινές ενδιαφέρον, το σχολείο, ειδικά το δημοτικό, θα έπρεπε να είναι μόνο παιχνίδια, παιχνίδια, παιχνίδια. Όχι ηλεκτρονικά, ούτε εσωτερικού χώρου (όταν ο καιρός το επιτρέπει). Παιχνίδια κίνησης, παιχνίδια ομαδικά, παιχνίδια ατομικά,

παιχνίδια συναγωνισμού, παιχνίδια συνεργασίας, παιχνίδια και εκδρομές· κυρίως, όμως παιχνίδια κίνησης, παιχνίδια που ιδρώνεις, παιχνίδια ανάκτησης, κούρασης και απόλαυσης των σωμάτων.

Και υπάρχουν πάμπολα που μπορεί να μάθει κανείς παίζοντας... Αυτό δεν ήταν ανακάλυψη του gaming· ήταν γνωστό πολύ νωρίτερα...

Αλλά όχι. Φαίνεται πως ούτε οι γονείς δεν ενδιαφέρονται για την τύχη των βλαστών τους· ίσως, μάλιστα, να προτιμούν τα παιδιά τους παραιτημένα σωματικά: παρκάρονται πολύ ευκολότερα. Οπότε, όντως, το φλέγον είναι αυτό: αν στη φυλακή θα έχουν δουλειά και οι παπάδες...

Ωραία λοιπόν. Ας μείνουν στα σχολεία οι παπάδες, οι προσευχές, τα εικονίσματα, οι σημαίες... Χάρισμα στους ατζέντηδες του ηθικού, διανοητικού και σωματικού θανάτου. Κι ας φύγουν τα παιδιά!

Σάββατο 1 Οκτώβρη 2016

sarajevo/ασταμάτητη μηχανή

7 ευρώ κατώτατο ωρομίσθιο για όλους!!! Αρχίζοντας απ' τις αλυσίδες γρήγορου φαγητού, καφέ, μπάρ, κλπ. σου φαίνεται τρελό;

Ο κλάδος του γρήγορου φαγητού και των καφέ είναι απ' τους ταχύτερα “αναπτυσσόμενους” στην Ελλάδα της κρίσης. Είτε με την μέθοδο του franchising, είτε με μεμονωμένα μαγαζιά.

Η αιτία αυτής της μεγάλης ανάπτυξης δεν είναι μόνο η ύπαρξη μεγάλης πελατείας. Αλλά και τα απίστευτα ποσοστά κέρδους.

Ένα κιλό καφές espresso, στην χοντρική, στην πόρτα ενός αθηναϊκού καφέ, κάνει 10 με 15 ευρώ. Βγάζει 82 διπλούς frede. ακόμα και αν υποθέσουμε τιμή 1,50 ευρώ για take away (εξαιρετικά χαμηλή και ασυνήθιστη) βγαίνουν 123 ευρώ απ' ένα κιλό καφέ. 123 ευρώ με κόστος πρώτης

να μην μπορούσε να κάνει περισσότερες από 2 παραδόσεις την ώρα. Οι 9 λίρες την ώρα (που θα έβγαζε) δεν είναι καθόλου σπουδαία λεφτά (το ελάχιστο ωρομίσθιο στην αγγλία είναι 7,25 λίρες) αν λάβει κανείς υπ' όψη του ότι οι περισσότεροι είναι part timers.

Όπου τα αφεντικά της deliveroo είχαν μια ακόμα πιο “λαμπρή” ιδέα. Να αλλάξουν εντελώς το σύστημα πληρωμών, και να κάνουν τους “αυτοαπασχολούμενους” ντελιβεράδες “κομματάδες”. Να πληρώνονται “με το κομμάτι”, με την παράδοση δηλαδή. Στις αρχές Αυγούστου η εταιρεία ανακοίνωσε ότι ξεκινάει ένα τρίμηνο “πilotικό” πρόγραμμα σε τρεις απ' τις κεντρικότερες (και με περισσότερη δουλειά) περιοχές του Λονδίνου. Σύμφωνα με αυτό θα καταργούνταν το ωρομίσθιο των 7 λιρών + 1 λίρα ανά παράδοση και στη θέση του η πληρωμή θα ήταν 3,75 λίρες ανά παράδοση και τέλος. Σύμφωνα με απλούς πολλαπλασιασμούς απ' τις 3 και πάνω παραδόσεις την ώρα οι ντελιβεράδες θα έβγαζαν περισσότερα με το καινούργιο παρά με το παλιό σύστημα: το ανάποδο θα ίσχυε από 2 και κάτω παραδόσεις την ώρα. Όμως αυτός ακριβώς είναι ο μέσος όρος στην deliveroo: 2 παραδόσεις την ώρα...

Γιατί τα αφεντικά της deliveroo είχαν αυτήν την ιδέα; Ήταν το τελευταίο καρφί στο φέρετρο των αυτοαπασχολούμενων εργατών της – πράγμα που το κατάλαβαν εύκολα και γρήγορα αρκετοί ανάμεσά τους.

ύλης 10 έως 15 ευρώ. Αυτό σημαίνει μικτό κέρδος 820%, τουλάχιστον!

Ένα μικρό μπουκάλι νερό (0,5l), στην χοντρική, στην πόρτα του Αθηναϊκού καφέ, κάνει 10 με 12 σεντς. Πουλιέται μισό ευρώ. Μικτό κέρδος πάνω από 400!

Με τη μέση τιμή καφέδων και νερού take away και με ωρομίσθιο των 3 ευρώ (καθαρά) προκύπτει ότι ο εργοδότης βγάζει το ωριαίο “εργατικό κόστος” για κάθε εργαζόμενο του πουλώντας 2 καφέδες+ένα μπουκαλάκι νερό!! Τόσο πληρώνουν τη δουλειά μας!!!

Κι ας μη μιλήσουμε για τα μαύρα μεροκάματα, μεροκάματα ακόμα πιο σκοτωμένα, που είναι καθεστώς κι εδώ...

Έχουμε όλους τους λόγους κι όλα τα δίκια του κόσμου να πολεμήσουμε για 7 ευρώ ωρομίσθιο, καθαρά, στα μαγαζιά γρήγορου φαγητού και καφέ!!!

(απόσπασμα από το τελευταίο έντυπο των εφτάψυχων)

“Οι εφτάψυχοι είμαστε μια αυτόνομη κίνηση εργατών που οι περισσότεροι δουλεύουμε ως σερβιτόροι/ες, διανομείς, barmen-barwomen, μάγειρες/μαγειρίσσοι, κλπ. Εμπνευσμένοι από το αμερικανικό κίνημα fight for 15, θεωρούμε ότι το ζήτημα του βασικού μισθού είναι το πλέον βασικό και στην Ελλάδα, παρότι κάτι τέτοιο αποκρύπτεται συστηματικά. Αν δεν δράσουμε εμείς οι εργατές και οι εργάτριες γι' αυτό, δεν θα το κάνει κανείς για μας.”

<http://7yx.gr>

Deliveroo: πληρωμή με το κομμάτι

(συνέχεια από εξώφυλλο)

Η deliveroo διαθέτει μια εφαρμογή για smart phones, μέσω της οποίας ο καθένας κάνει την παραγγελία του (στα εξυπηρετούμενα απ' την deliveroo φαγάδικα) – η εταιρεία παραδίδει το φαγητό στην πόρτα.

Τα γκαρσόνια μεγάλων αποστάσεων δουλεύουν με μηχανάκια ή/και ποδήλατα. Είναι “μπλοκάκηδες” (στα αγγλικά ονομάζονται, κατευθείαν, αυτοαπασχολούμενοι), που σημαίνει ότι πληρώνουν οι ίδιοι/ες τα έξοδα συντήρησης του οχήματός τους (εκτός απ' τις βενζίνες για τα μηχανάκια· με βάση τα χιλιόμετρα που γίνονται στη διάρκεια της δουλειάς), δεν έχουν πληρωμένες άδειες, επιδόματα αδείας ή ασθένειας, και δεν πληρώνονται αν λείψουν λόγω ανωτέρας βίας. Επίσης η εταιρεία “δεν τους ξέρει” αν κτυπήσουν στη διάρκεια των δρομολογιών...

Μέσα σ' αυτό το “λαμπρό” (για την κερδοφορία της επιχείρησης) περιβάλλον, η deliveroo πλήρωνε ως το καλοκαίρι 7 λίρες την ώρα, + 1 λίρα για κάθε “παράδοση”. Αυτό το σταθερό ωρομίσθιο των 7 λιρών ήταν η μόνη “εγγύηση”, αν μπορούμε να το πούμε έτσι, για τους ντελιβεράδες, δεδομένου ότι οι παραγγελίες – απ' – έξω έχουν πάντα διακυμάνσεις, μπορεί και έντονες, μέσα στην ημέρα ή από μέρα σε μέρα. Επιπλέον ακόμα και ο πιο “φιλότιμος” ντελιβεράς σε μια “γεμάτη ημέρα” μπορεί, λόγω αποστάσεων,

Η πληρωμή – με – το – κομμάτι είναι ο ορισμός της εντατικοποίησης (της δουλειάς) και του ανταγωνισμού (μεταξύ συναδέλφων). Ειδικά η εντατικοποίηση μιας δουλειάς που γίνεται σε δρόμους, σημαίνει αύξηση και των παραβάσεων του όποιου κ.ο.κ. (τα πρόστιμα τα πληρώνει ο αυτοαπασχολούμενος...) και των “ατυχημάτων”...

Επιπλέον, όταν “πέφτει η δουλειά”, όσοι κι αν είναι οι διαθέσιμοι ντελιβεράδες, η εταιρεία μειώνει δραστικά τα έξοδά της: απολαμβάνοντας τις μεταξύ τους κόντρες για μια παραγγελία.

Υποψιαζόμενη (ίσως) η deliveroo ότι θα υπάρξουν κάποιες αντιδράσεις (σε συλλογική βάση) προσέφερε στους ντελιβεράδες την “επιλογή” ανάμεσα στα δύο ενδεχόμενα: είτε να συνεχίζουν να δουλεύουν στις “δοκιμαστικές” περιοχές αλλάζοντας συμβόλαια εργασίας (απ' το 7 λίρες την ώρα + 1 ανά παράδοση στο 3,75 λίρες ανά παράδοση), είτε να κρατήσουν τα παλιά συμβόλαια αλλά να πάνε σε άλλες περιοχές. Κι αν οι “δοκιμαστικοί” δεν έμεναν ευχαριστημένοι απ' το καινούργιο σύστημα, θα μπορούσαν επίσης να γυρίσουν στο παλιό – αλλά επίσης σε άλλες περιοχές.

Προς έκπληξη των αφεντικών της deliveroo (και πολλών άλλων, που εδώ και χρόνια γράφουν και λένε πολλά “σοφά” για την εξαφάνιση της εργατικής τάξης) η αντίδραση των ντελιβεράδων δεν ήταν γκρίνια. Ήταν απεργία!

(περ. Sarajevo, τχ. 109, Σεπτέμβριος 2016)

ΚΑΤΑΝΟΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΩΝ ΗΠΑ

O Bennu Hannibal Sun-Ra (Melvin Ray), από τη φυλακή Holman στην Alabama, είναι συνιδρυτής και εκπρόσωπος της Free Alabama Movement.

O Cole Dorsey πέρασε 3 χρόνια στη φυλακή στο Michigan, και εντάχθηκε στους IWW ένα μήνα μετά την απελευθέρωσή του το 2004. Τώρα είναι μέρος του Oakland IWOC και των Bay Area IWW.

ROCA BELTRAN: Τι μπορείτε να μας πείτε σχετικά με το παρασκήνιο αυτής της απεργίας;

COLE DORSEY: Από την εμπειρία μου στη φυλακή, συλλογική δράση γίνεται συνήθως για μια ποικιλία λόγων: η ποιότητα φαγητού, πρόσβαση στη ψυχαγωγία, πρόσβαση στην επιμελητεία... Δεν είναι κάτι καινούριο που οι φυλακισμένοι οργανώθηκαν και προσπαθούν να αλλάξουν τα πράγματα από μέσα. Αυτό που είναι καινούριο είναι το ότι τώρα χτίζουμε ένα συμπαγές δίκτυο ανθρώπων έξω για να σπρίζουν, να δημοσιοποιούν και να ενισχύουν αυτές τις συλλογικές δράσεις που οι κρατούμενοι κάνουν.

Έχει υπάρξει μια αναζωπύρωση της δραστηριότητας τα περασμένα χρόνια. Από την απεργία στις φυλακές στη Georgia το 2010, στις απεργίες πείνας των φυλακισμένων στην California, οι κρατούμενοι προχωράνε σε ακόμα περισσότερες δράσεις για να αντιμετωπίσουν τα ζητήματά τους.

Η Free Alabama Movement (FAM) ξεκίνησε το 2014. Εκείνη τη χρονιά έγινε μια εξέγερση στη φυλακή Holman στην Alabama. Σε αυτόν τον αγώνα, μέλη των Βιομηχανικών Εργατών του Κόσμου (IWW) ξεκίνησαν να δουλεύουν με τον Melvin Ray και τη FAM για να τους υποστηρίξουν. Τότε οι IWW ήρθαν επίσης σε επαφή με φυλακισμένους στο Texas που υποστήριζαν πως θέλουν να οργανωθούν. Όλα αυτά κατέληξαν στην δημιουργία των Incarcerated Workers Organizing Committee (IWOC-Οργανωτική Επιτροπή Φυλακισμένων Εργατών) από μέλη των IWW.

Η 9 Σεπτέμβρη είναι μια σημαντική ημερομηνία γιατί φέτος σηματοδοτεί την 45η επέτειο από τις ταραχές εκείνης της μέρας στην Άττικα. Οι φυλακισμένοι έχουν καλέσει για δράση στις 9 Σεπτέμβρη για να τελειώσουμε τη δουλειά στη φυλακή, "αρνούμενοι να είναι άλλο σκλάβοι."

MELVIN RAY: Για εμάς στο Free Alabama Movement αυτές οι διαμαρτυρίες έρχονται μετά από 3 χρόνια ύπαρξης και συμμετοχής σε διαμαρτυρίες και επίγνωση σχετικά με τη σκλαβιά και το μαζικό εγκλεισμό-φυλάκιση. Η πρώτη μας διαμαρτυρία τον Ιανουάριο του 2014 στη φυλακή Holman, ήταν το σημείο εκκίνησης για το κίνημα. Το 2015 μετά από έναν επιτυχημένο γύρο διαμαρτυριών, ξεκινήσαμε να αναπτύσσουμε την ιδέα και να καλέσουμε για μια πανεθνική διαμαρτυρία με

ένα έγγραφο που λεγόταν "Το Πλάνο Δράσης 2015 σε έξι Βήματα". Μετά από αυτό ξεκινήσαμε τη διαδικασία της οργάνωσης. Σήμερα αυτή η μέρα έφτασε.

ROCA BELTRAN: Μπορείτε να εξηγήσετε πώς οι εταιρείες συνδέονται με τη διαχείριση (management) των φυλακών και με το σύστημα ποινικής δικαιοσύνης των ΗΠΑ;

COLE DORSEY: Οι εταιρείες έχουν μάθει πως μπορούν να αποκομίζουν τεράστια κέρδη από τη σκλαβιά στη φυλακή. Πριν, το να αναθέτουν εξωτερικά (outsourcing) τη δουλειά τους στην Κίνα, την Ινδία και το Μεξικό τούς έδινε το όφελος του να πληρώνουν χαμηλούς μισθούς σε αυτές τις χώρες. Οι ίδιες εταιρείες τώρα "αναθέτουν εξωτερικά" αυτές τις δουλειές στο εσωτερικό της χώρας, διαμέσου των φυλακών. Από τη στιγμή που οι φυλακισμένοι θεωρούνται πως είναι υπό την "επιμέλεια" του κράτους, οι εταιρείες δε χρειάζεται να πληρώσουν ασφάλιση ή φόρους ή να ανησυχούν για το αν κάποιος εργάτης πάθει κάποιο ατύχημα. Όλα τα εργατικά ζητήματα τα χειρίζεται η διεύθυνση των φυλακών. Η άρνηση να εργαστεί μπορεί να έχει σα συνέπεια επιμήκυνση της ποινής, τιμωρία στην απομόνωση και άλλους περιορισμούς. Οι εταιρείες έχουν ένα έμπειρο εργατικό δυναμικό το οποίο πρέπει να το πληρώσουν μόνο κάτι δεκάρες την ώρα, μέσα στην ίδια τους τη χώρα.

Το φυλακοβιομηχανικό σύστημα (prison industrial complex) παράγει δισεκατομμύρια δολάρια. Είναι μια επικερδής υπόθεση που έχει διογκωθεί με τις ιδιωτικές φυλακές. Παρόλο που το υπουργείο δικαιοσύνης ανακοίνωσε πρόσφατα πως θα κλείσει τις ιδιωτικές φυλακές, αυτό θα επηρεάσει μόνο περίπου 10 ομοσπονδιακές φυλακές. Υπάρχουν ακόμα ιδιωτικές φυλακές σε πολιτειακό επίπεδο, συν ότι όλοι αυτοί οι κρατούμενοι απλά θα μεταφερθούν σε άλλα κέντρα.

Με την εκβιομηχάνιση της χώρας, η απάντηση του κράτους για να ελέγχει τους ανθρώπους ήταν η μαζική φυλάκιση η οποία επιδρά δυσανάλογα σε έγχρωμους ανθρώπους. Έχοντας μια τεράστια μάζα εργατών που πληρώνεται ελάχιστα, υπάρχει η απειλή πως το μεγαλύτερο μέρος των αμερικάνων εργατών μπορεί να χάσουν, αν δεν είναι υποχωρητικοί και δε συμβιβάζονται, με την εργασία τους να ανατίθεται εξωτερικά στον πληθυσμό της φυλακής.

Παρόλο που τα ποσοστά της εγκληματικότητας έχουν πέσει μέσα στα χρόνια, οι αριθμοί των φυλακισμένων έχουν εκτιναχθεί στα ύψη. Το 80% των μαύρων αντρών έχουν κάποια εμπλοκή στο σύστημα "δικαιοσύνης" των ΗΠΑ κάποια στιγμή. Οι δολοφονίες αδιακρίτως από την αστυνομία

μαύρων ανθρώπων, η διαδρομή σχολείο-φυλακή και η σκλαβιά στη φυλακή, διαιωνίζουν την λευκή υπεροχή στις νωμένες πολιτείες.

MELVIN RAY: Οι εταιρείες διευθύνουν το φυλακοβιομηχανικό σύμπλεγμα. Υπάρχουν περισσότεροι επιχειρηματίες αναμειγμένοι με την πολιτική από ποτέ. Οι φυλακές αντιπροσωπεύουν την εξοικονόμηση σε λειτουργικά έξοδα για τις εταιρείες γιατί τα κανονικά έξοδα σαν τους φόρους, την κοινωνική ασφάλιση ...δεν υπάρχει υπερωρία όταν η δουλειά γίνεται από κρατούμενους.

Οι επιχειρήσεις χρηματοδοτούν PACs (Political Action Committees-Επιτροπές Πολιτικής Δράσης που δημιουργούνται για να συγκεντρώσουν χρήματα για την υποστήριξη υποψηφίων για τις πολιτικές εκλογές), και μετά πιέζουν πολιτικούς για δικό τους όφελος για να περάσουν νόμους που θα τους επιτρέπουν να έχουν πρόσβαση στην εργασία στις φυλακές. Μερικές φορές είναι οι ίδιες οι επιχειρήσεις που αγοράζουν ή χτίζουν απευθείας φυλακές. Αλλά για αυτή τους την επένδυση στη δουλειά, η εταιρεία πρέπει να εγγυηθεί πως η δουλειά θα είναι διαθέσιμη μακροπρόθεσμα. Για αυτό οι πολιτικοί τείνουν να περνάνε νόμους όπως "υποχρεωτικά ελάχιστα", "τρία παραπτώματα" ("three strikes") και κάθε είδους ποινές για κατοχή ναρκωτικών. Το αποτέλεσμα είναι πως υπάρχει μια μαζική φυλάκιση στις ΗΠΑ, με άθλιες συνθήκες και καταχρήσεις... και τα κέρδη παραμένουν πολύ υψηλά.

ROCA BELTRAN: Γιατί μιλάτε για μοντέρνα σκλαβιά;

COLE DORSEY: Η σκλαβιά δεν τελείωσε ποτέ σε αυτή τη χώρα. Αυτό είναι ένα από τα μηνύματα-κλειδιά που θέλουμε να περάσουμε στο μέσο πολίτη μέσα από τις κινητοποιήσεις μας. Είναι γραμμένο στο σύνταγμα μας. Η 13η τροπολογία "κατήργησε" την σκλαβιά "εκτός από τη σκλαβιά σαν τιμωρία για ένα έγκλημα".

MELVIN RAY: Από τη δική μου οπτική ο όρος "μοντέρνα σκλαβιά" είναι λάθος, γιατί η σκλαβιά δεν τελείωσε ποτέ. Δεν υπάρχει κανένα μέρος στο Σύνταγμα των ΗΠΑ που να λέει ότι τελείωσε. Στην πραγματικότητα πολλές φυλακές όπως της Louisiana είναι χτισμένες πάνω σε παλιές φυτείες. Η φυτεία έγινε φυλακή. Ο σκλάβος έγινε κατάδικός. Ο ιδιοκτήτης έγινε δεσμοφύλακας. Εγώ απλά ακολούθησα το κρήμα που κυκλοφορεί σε βάρος των μαύρων ανθρώπων. Στο άρθρο μας "Αφήστε τις Καλλιέργειες να Σαπίσουν στα Χωράφια", παραθέτω μια έρευνα που δείχνει πως η Alabama στα μέσα του 1870 λάμβανε περίπου το 70% του κρατικού προϋπολογισμού της από τη δουλειά

κατάδικων σκλάβων. Οι περισσότερες πολιτειακές κυβερνήσεις ακόμα ισοσκελίζουν τους προϋπολογισμούς τους με εργατικές αποφάσεις, πρόστιμα και νόμιμη εκμετάλλευση μέσω τηλεφώνων, επιμελητειών, κινήτρων... χρεώνουν ακόμα και συμμετοχή στην ιατρική πληρωμή. Αλλά έχετε στο μυαλό σας πως όλα αυτά τα έξοδα βαραίνουν ανθρώπους που δουλεύουν τζάμπα. Αυτός είναι ο τρόπος που δούλευε πάντα η δουλειά.

ROCA BELTRAN: Ποιοι είναι οι στόχοι της απεργίας; Τι επίδραση πιστεύετε πως θα έχει;

MELVIN RAY: Ο κύριος στόχος είναι η ευαισθητοποίηση σχετικά με την απάτη και του τι συμβαίνει, και να δείξουμε πως υπάρχει μια αληθινή και βιώσιμη λύση στο πρόβλημα του μαζικού εγκλεισμού. Έχω αποδείξει πως η ικανότητα να λυθεί το πρόβλημα βρίσκεται στα χέρια μας, κυριολεκτικά, μέσα από τη δουλειά που κάνουμε σε φυλακισμένους. Ούτε δικηγόροι, ούτε πολιτικοί, ούτε ο Πρόεδρος... μια οργάνωση που δεν είναι μόνο εμείς που είμαστε μέσα. Αυτό που πρέπει να κάνετε είναι να αφήσετε τις καλλιέργειες να σαπίσουν στο έδαφος. Αφήστε τα εργοστάσια να παραμείνουν σε αδράνεια. Αφήστε τα προϊόντα στην καφετέρια να σαπίσουν.

COLE DORSEY: Όταν απομακρύνεις το οικονομικό κίνητρο και βελτιώσεις τις συνθήκες των εργατών στην φυλακή, όλες οι δικαστικές και αστυνομικές δομές για έλεγχο και σύλληψη των φυλακισμένων θα πρέπει να αλλάξουν και να μας συμπεριφέρονται σαν ανθρώπινα όντα και όχι σε σκλάβους.

Στη αρχή, νομίζω πως η κρατική καταπίεση θα είναι πολύ σκληρή απέναντι στους φυλακισμένους απεργούς. Δεν έχω καμία αμφιβολία πως θα μπουκ στην απομόνωση, θα τους διαχωρίσουν, τα υπάρχοντά τους θα κατασχεθούν και τα λιγοστά δικαιώματά τους θα περιοριστούν επ' αόριστον. Οπότε νομίζουμε πως είναι σημαντικό να δημιουργηθεί ένα δυνατό δίκτυο στήριξης απ' έξω, έτσι ώστε να μπορούμε να κινητοποιούμαστε και να τους βοηθάμε ενάντια στην καταπίεση. Αλλά η μακροπρόθεσμη ελπίδα είναι να ανοίξει μια εθνική συζήτηση σχετικά με το γεγονός πως η σκλαβιά πρέπει να τελειώσει. Οι εταιρείες και το κράτος βγάζουν πολλά λεφτά με το να βάζουν ανθρώπους στη φυλακή, και η μαζική φυλάκιση έχει χρησιμοποιηθεί σε μέσο κοινωνικού ελέγχου και για να δαιμονώσει την λευκή ανωτερότητα. Βλέπω τις προσπάθειές μας εντός και εκτός φυλακής να οδηγούν σε ένα μαζικό κίνημα με σκοπό να τελειώσει η σκλαβιά και η λευκή ανωτερότητα... Και μια γενική απεργία για να τελειώσει το καπιταλιστικό σύστημα που τα συντηρεί.

ROCA BELTRAN: Ποιες οργανώσεις

στηρίζουν την απεργία;

COLE DORSEY: Οι φυλακισμένοι είναι αυτοί που καλούν την απεργία. Η IWOC στηρίζει πλήρως, πληροφώντας τα φυλακισμένα μέλη και προσπαθώντας να προωθήσει την απεργία με όλους τους πιθανούς τρόπους. Η The National Lawyers Guild (στυλ: μια προοδευτική δημόσιου συμφέροντος ένωση δικηγόρων, φοιτητών και άλλων ακτιβιστών νομικών εργαζόμενων) έχει αποφασίσει να στηρίξει κάθε φυλακισμένο που υφίσταται αντίποινα για τη συμμετοχή του στην απεργία.

Η IWOC δημιούργησε μια τηλεφωνική γραμμή στην οποία μπορούν να παίρνουν οι φυλακισμένοι όλο το 24ωρο.: 816-866-3808.

Το link έχει μια λίστα με ομάδες που έχουν στηρίξει την απεργία: [//supportprisonerresistance.noblogs.org/endorsements/](http://supportprisonerresistance.noblogs.org/endorsements/)

ROCA BELTRAN: Ποια είναι η σχέση μεταξύ IWW και IWOC; Πόσα μέλη έχει η IWOC?

COLE DORSEY: Η IWOC δημιουργήθηκε από μέλη των IWW. Η IWOC είναι ένας σύνδεσμος για τους φυλακισμένους που οργανώνονται μόνοι τους για να χτίσουν στέρεες γέφυρες μεταξύ τους και με τους έξω εργάτες. Υπάρχει μια εθνική επιτροπή IWOC και καμιά ντουζίνα τοπικές ομάδες. Υπάρχουν περίπου 800 φυλακισμένοι και μέλη των IWW που είναι επίσης μέλη της IWOC σε όλη τη χώρα.

MELVIN RAY: Η IWOC δημιουργήθηκε για να εργαστεί με τη FAM γιατί είχαμε πολλές διαφορές με αμιγώς συνδικαλιστικές οργανώσεις που εστιάζουν αποκλειστικά στους μισθούς και τις συνθήκες εργασίας. Εμείς στην FAM δε μπορούσαμε καν να ρωτήσουμε πώς φυλακισμένοι που τους φέρνονταν σε σκλάβοι θα οργάνωναν υπαλλήλους. Ένας σκλάβος σε μια φυτεία δε μπορεί να πληρώσει τη συνδρομή στο συνδικάτο. Για εμάς, ειδικά για τις μαύρες μάζες, αυτό είναι μέρος από τον 46ο χρόνων αγώνα για ελευθερία από τη σκλαβιά στην αμερική.

ROCA BELTRAN: Ποια είναι η αντιμετώπιση απέναντι σε φυλακισμένους απεργούς; Υπάρχει πολύ ένταση στις φυλακές; Πως έχουν αντιδράσει οι αρχές μέχρι τώρα;

MELVIN RAY: Κανείς δεν έχει δει ή βιώσει κάτι παρόμοιο με αυτό, οπότε υπάρχει ένα ευρύ φάσμα συναισθημάτων. Υπάρχει μια ένταση αλλά πάντα υπάρχει ένταση στη φυλακή. Οι αρχές αντιδρούν όπως τους λένε οι ιδιοκτήτες τους να αντιδράσουν απέναντι σε μια απειλή προς μια υπόθεση πολλών εκατομμυρίων: καταστολή χωρίς να ανησυχούν για τις συνέπειες. Θυμηθείτε πως δικαστές και εισαγγελείς είναι όλοι στην ίδια βάρκα.

COLE DORSEY: Για παράδειγμα τον Sidique Hasan του Lucasville και μέλος του Free Ohio

Movement τον έχει επισκεφτεί το FBI και έχει μπει σε καθεστώς απομόνωσης επειδή είναι εκπρόσωπος του κινήματος.

ROCA BELTRAN: Τι δράσεις έχουν καλεστεί για τις 9 Σεπτεμβρη;

COLE DORSEY: Έχουν σχεδιαστεί δράσεις σε φυλακές εναντίον εταιρειών που βγάζουν κέρδος από την καταναγκαστική εργασία (slave labor) σε περίπου 50 πόλεις. Πολλές πόλεις σχεδιάζουν προβολές ταινιών και να κάνουν δημόσιες εκδηλώσεις σε εκείνη την ημερομηνία και μετά. Άλλες δράσεις θα περιλαμβάνουν διαδηλώσεις θορύβου έξω από φυλακές σε όλη τη χώρα, έτσι ώστε να γνωρίζουν οι φυλακισμένοι πως δεν είναι μόνοι στον αγώνα τους. Στο παρακάτω link υπάρχουν περισσότερες πληροφορίες για αυτές τις δράσεις:

<https://itsgoingdown.org/spreading-strike-solidarity-actions-across-north-america-september-9th/>

(ακολουθεί μια φωτό με την επιστολή από την IWW που έφτασε στα γραφεία της CNT στην μαρτσελόνα στην Ισπανία ευχαριστώντας τους για τη δημοσίευση της συνέντευξης σχετικά με την απεργία στις φυλακές).

ROCA BELTRAN: Πώς μπορούμε να στηρίξουμε τον αγώνα από το εξωτερικό;

MELVIN RAY: Συνεχίστε να δημοσιεύετε και να ενημερώνετε. Ζητείστε από κόσμο να στηρίζουν τις διαμαρτυρίες στις φυλακές. Ερευνήστε και αναγνωρίστε εταιρείες που χρησιμοποιούν την εργασία κρατούμενων, όπως τα McDonald's, διαμαρτυρηθείτε στις εγκαταστάσεις τους και μποϊκοτάρετέ τις. Και το πιο σημαντικό βοηθείστε μας μέσα. Βοηθείστε να μεγαλώσουμε το κίνημα. Μπορείτε να κάνετε δωρεές στο Free Movement PayPal στο famfamalabama@gmail.com

COLE DORSEY: Οι ανακοινώσεις αλληλεγγύης βοηθάνε. Αυτές τις έχουμε λάβει από φυλακισμένους στην Ελλάδα, τη Βουλγαρία και το Μεξικό. Ζητάμε από τον κόσμο να μην αγοράζει προϊόντα από εταιρείες που κερδίζουν από τη σκλαβιά στη φυλακή. Θα θέλαμε να δούμε φυλακισμένους να οργανώνονται παγκόσμια σε μέρος "ενός μεγάλου συνδικάτου" που χρησιμοποιεί την απεργία σαν όπλο για να πολεμήσει ενάντια στη λιτότητα και την λευκή ανωτερότητα. Η IWOC έχει αντιπροσώπευση στην αγγλία και ευελπιστούμε περισσότερα συνδικάτα, φυλακισμένοι και άλλοι άνθρωποι να εμπλακούν με την υποστήριξη των φυλακισμένων και των συλλογικών τους δράσεων παγκόσμια.

Μια ζημιά σε έναν από μας είναι ζημιά σε όλους μας!